

N:o 161.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående anvisande af ett anslag å extra stat till förstärkning af arbetskrafterna inom statskontoret; gifven Stockholms slott den 3 april 1908.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för denna dag, vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att, under förutsättning att landtränteriernas bestyr med stämpelväsendet kommer att, såsom i nådig proposition den 21 sistlidne februari föreslagits, till statskontoret från och med nästkommande år öfverflyttas, å extra stat under sjunde hufvudtiteln för år 1909 uppföra ett anslag af 7,000 kronor till förstärkning af arbetskrafterna inom statskontoret.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Carl Swartz.

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 april
1908.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena TROLLE,
Statsråden: ALBERT PETERSSON,
ALFRED PETERSSON,
HEDERSTIERNA,
HAMMARSKJÖLD,
ROOS,
SWARTZ,
grefve HAMILTON,
grefve EHRENSVÄRD,
MALM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Swartz anförde vidare:
Såsom jag redan vid behandling denna dag af frågan om framläggande för Riksdagen af förslag till ny stämpelförordning anmält, har statskontoret den 16 sistlidne mars afgifvit underdånigt utlåtande beträffande de förändringar uti berörda förordning, som påkallades, därest i följd af landtränmästartjänsternas föreslagna indragning ränteriernas hittillsvarande bestyr med stämpelväsendet skulle komma att från och med år 1909 upphöra och dessa bestyr i stället öfvertagas af statskontoret. I samma utlåtande har statskontoret äfven yttrat sig i fråga om den förstärkning af ämbetsverkets arbetskrafter, som skulle finnas erforderlig till följd af de ökade göromål, hvilka genom omför-

mälda förändrade anordningar beträffande stämpelväsendet skulle komma att påläggas statskontoret; och då i det af Eders Kungl. Maj:t i dag godkända förslaget till ny stämpelförordning upptagits bestämmelser, hvilka innebära, att ränteriernas och en del af landskontorens hittillsvarande bestyr med stämpelväsendet skulle öfvertagas af statskontoret, torde det nu tillåtas mig att få fortsätta redogörelsen för innehållet i statskontorets berörda utlåtande.

Statskontoret erinrar sålunda, hurusom redan i dess underdåniga utlåtande den 24 december 1907 angående frågan om landtränsmästare-tjänsternas indragning omförmäldes, att genom tillmötesgående af föreståndaren för riksbankens sedeltryckeri hittills alla remisser af punschstämplar till landsorten ägt rum direkt från sedeltryckeriet till vederbörande ränteri, och att detta expeditionssätt icke blott för statskontorets stämpelkassör och dennes kontrollant inneburit en stor besparing i tid och arbete utan äfven utgjort en af de lokala förhållandena inom statskontoret påkallad, hardt när nödvändig förutsättning för ordnandet af detta bestyr, men att det vore högst tvifvelaktigt, om denna anordning skulle kunna bibehållas efter borttagande af ränterierna såsom mellanhänder vid stämpeldistributionen, då detta tydligen skulle medföra ett mångdubbelt ökad besvär för sedeltryckeriet. I denna fråga förklarar sig statskontoret nu vara i tillfälle att meddela, *dels* att enligt 1906 års länsräkenskaper punschstämpelförsäljningsmännens antal i hela riket nämnda år uppgått till 137, *dels ock* att nuvarande sedeltryckeriföreståndaren förklarar sig villig att, så vidt det blefve honom möjligt, äfven under de förändrade förhållanden, som nu åsyftades, ombestyrta distribueringen af punschstämplarna. Under erinran att detta uttalande å sedeltryckeriföreståndarens sida vore helt personligt, har statskontoret, enligt hvad ämbetsverket vidare anfört, emellertid ansett sig kunna i sina följande uttalanden utgå från det antagande, att någon förändring i afseende å sättet för punschstämplarnas distribuering icke under den närmaste tiden skulle behöfva ifrågakomma.

Statskontoret återoppar därpå sitt nyss omförmälda utlåtande af den 24 december 1907, hvori anförts, bland annat, att det vore uppenbart, att borttagandet af ränterierna såsom mellanhänder vid stämpeldistribueringen under alla förhållanden skulle påkalla en fullständig omläggning och en väsentlig utvidgning af statskontorets stämpelbyrå, hvarjämte i nämnda sammanhang erinrats, att under år 1906 i rikets olika län funnes tillsammans 363 stämpelförsäljningsmän och redogörare, medan antalet dylika försäljningsmän och redogörare inom Stockholms stad uppgick till omkring 30.

Enligt hvad statskontoret erinrar, ombestyrdes stämpelgöromålen inom detta ämbetsverk för närvarande närmast af stämpelkassören, såsom hvilkens kontrollant fungerade den å inkomst-, fond- och stämpelbyrån anställde revisorn och bokhållaren, hvilkens hufvudsakliga arbete emellertid fölle inom andra områden för denna byrås verksamhet. Då statskontorets fondförvaltning alltjämt tenderade att svälla ut, och då den dag antagligen icke vore långt aflägsen, då nämnde revisor helt behöfde tagas i anspråk för de byråns göromål, hvilka låge utanför stämpelväsendet, blefve det enligt statskontorets åsikt icke möjligt att lägga på byråns ordinarie personal de högst väsentligt ökade göromål, som skulle blifva följden af de föreslagna förändringarna inom stämpelväsendet.

Det läte sig, fortsätter statskontoret, visserligen icke göra att nu fullt överblicka och rätt bedöma den inverkan, som de föreslagna förändringarnas genomförande kunde komma att för framtiden utöfva på arbetet inom statskontoret; men då hädanefter stämpelrekvisiternas antal skulle blifva mer än sexdubbladt och stämpelrekvisitionernas antal skulle stiga i en ännu mycket större skala, samt då statskontoret icke borde underlåta att redan nu taga hänsyn till den ökning i arbete, som för statskontorets vidkommande vore att motse efter införande af den ifrågasatta nya stämpelafgiften vid öfverlåtelse af fondpapper, hade statskontoret ansett sig äga all anledning antaga, att det under den närmaste tiden skulle behöfvas till förstärkning af arbetskrafterna å inkomst-, fond- och stämpelbyrån *dels* en stämpelkassakontrollant med aflöning, motsvarande den, som tillkomme ordinarie tjänsteman af första graden, eller 4,000 kronor, *dels* ett ständigt amanuensbiträde åt stämpelkassören med arfvode af 2,000 kronor för år räknadt *dels ock* en uteslutande för stämpelkontoret afsedd vaktmästare med arfvode af 1,000 kronor om året.

I afseende å den föreslagna stämpelkassakontrollantens göromål har statskontoret tillagt, att denne tjänsteman skulle hafva att bland annat granska och sammanfatta alla inkommande stämpelredogörelser, ett arbete, som nu, hvad hvarje län beträffade, tillhörde länsbokhållaren och som i statsrådsprotokollet till nådiga propositionen angående löne-reglering för landsstaterna ansetts för hvarje länsbokhållare taga i anspråk i det närmaste en hel månad.

Statskontoret, som föreställde sig, att det skulle vara mindre lämpligt att nu fastslå någon viss uppdelning af det erforderliga anslagsbeloppet, har slutligen under åberopande af sitt anförande hemställt, att hos Riksdagen måtte äskas ett på de gjorda beräkningarna

grundadt extra anslagsbelopp af 7,000 kronor till förstärkning af arbetskrafterna inom statskontoret, samt att, om detta anslag blefve beviljadt, statskontoret måtte erhålla nådig befallning att till Eders Kungl. Maj:t inkomma med förslag till användande af de anvisade medlen.

En af statskontorets ledamöter, statskommissarien Tenow, hvilken i en vid ämbetsverkets förenämnda utlåtande den 24 december 1907 afgifven reservation uttalat sig för ett anslagsbehof för nu ifrågavarande ändamål af 5,000 kronor, har i särskildt afgifvet yttrande, på grund af dels förslaget om införande af stämpelafgift vid öfverlåtelse af fondpapper dels äfven föreliggande behof af ökning i arbetskrafterna å statskontorets inkomst-, fond- och stämpelbyrå oberoende af förändringen med stämpelväsendet — till hvilka omständigheter anledning hade saknats att taga hänsyn vid afgifvande af nyssnämnda utlåtande — förklarar sig kunna biträda statskontorets nu gjorda framställning om anvisande för nu förevarande ändamål af ett belopp af 7,000 kronor.

Af hvad i statskontorets utlåtande blifvit anfördt har jag för min del funnit ådagalagdt, att de förändringar i afseende å stämpelväsendet, som skulle blifva en omedelbar följd af länsstyrelsernas frigörande från all befattning icke blott med distribueringen af de olika slagen af stämplor utan äfven med granskningen af stämpelförsäljningsmäns och öfriga stämpelredogörarens räkningar, måste för statskontorets inkomst-, fond- och stämpelbyrå medföra en högst betydlig ökning i arbetsbördan; och det synes mig därför icke förefinnas någon anledning antaga, att de af statskontoret gjorda beräkningarna af behofvet vare sig af ökad arbetskraft eller af ökad anslag skulle vara för högt tilltagna. Jag hemställer därför, att Eders Kungl. Maj:t täcktes i nådig proposition föreslå Riksdagen att, under förutsättning att landtränteriernas bestyr med stämpelväsendet kommer att, såsom förslaget blifvit, till statskontoret från och med nästkommande år öfverflyttas, å extra stat under sjunde hufvudtiteln för år 1909 uppföra ett anslag af 7,000 kronor till förstärkning af arbetskrafterna inom statskontoret.

Hvad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets öfriga ledamöter instämde, täcktes Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bilagan litt. . . . vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Algot Wahlin.